

Bijlage 2: Rollen en verantwoordelijkheden wordt-was

1: Water	
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012
<p>Regisseren</p> <p>De minister is verantwoordelijk voor de vormgeving en deels ook de uitvoering van het integrale waterbeleid en voor het deltaprogramma, waaronder het toezicht op de uitvoering van de wet- en regelgeving. Ook is zij verantwoordelijk voor het verbeteren van de doeltreffendheid en de doelmatigheid van de bestuurlijke organisatie en het instrumentarium ten behoeve van het waterbeleid. Daarnaast regisseert zij de afstemming van het waterbeheer op zee en met de buurlanden bovenstrooms gelegen in de stroomgebieden van Rijn, Maas, Schelde en Eems. De rol 'regisseren' heeft ook betrekking op taken binnen de volgende onderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het waarborgen van de bescherming door primaire waterkeringen langs het kust- en IJsselmeergebied en rivierengebied volgens het wettelijk niveau te waarborgen; alsmede het dynamisch handhaven van de kustlijn op het niveau van 2001 (basiskustlijn). • Het realiseren van een maatschappelijk afgewogen verdeling van water en daarvoor het hoofdwatersysteem zo te beheren dat wateroverlast en -tekort voorkomen worden. Het zorgen voor kaders en instrumentarium voor regionale afwegingen om het regionale watersysteem op orde te brengen en te houden, zodat problemen met wateroverlast en -tekort zoveel mogelijk voorkomen worden. Daarnaast het bereiken van een goede ecologische en chemische kwaliteit van de oppervlaktewateren in de stroomgebieden van de Rijn, Maas, Schelde, Eems en de Noordzee en het bereiken van een goede chemische en kwantitatieve toestand van de grondwateren in de vier stroomgebieden, conform de voorschriften zoals opgenomen in de Kaderrichtlijn Water (www.kaderrichtlijnwater.nl). • Het zorgen voor het ontwikkelen en implementeren van integraal waterbeleid in een aanpak gericht op de gebieden met grote rijkswateren. <p>(Doen) uitvoeren</p> <p>Dit artikel is gerelateerd aan de begroting van het Deltafonds, dat zorgt voor de financiering en bekostiging van maatregelen en voorzieningen op het gebied van waterveiligheid en zoetwatervoorziening. Maatregelen op het gebied van waterkwaliteit, die niet verbonden zijn aan waterkwantiteit en waterveiligheid worden verantwoord onder dit artikel.</p>	<p><u>Oud Artikel 31: Integraal waterbeleid</u></p> <p>De minister is verantwoordelijk voor de vormgeving en deels ook de uitvoering van het integrale waterbeleid en voor het deltaprogramma. De minister draagt zorg voor de afstemming van het waterbeheer op zee en met de buurlanden bovenstrooms gelegen in de stroomgebieden van Rijn, Maas, Schelde en Eems. Daarnaast houdt de minister toezicht op de uitvoering van de wet- en regelgeving.</p>

<p>De rol 'doen uitvoeren' heeft betrekking op taken binnen de volgende onderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het doen uitvoeren van verkenningen en planstudies ten behoeve van waterveiligheid en zoetwatervoorziening. • Het doen uitvoeren van aanlegprojecten, zoals het Hoogwaterbeschermingsplan, Ruimte voor de Rivier en de Maaswerken. • Het doen uitvoeren van beheer en onderhoud. 	
--	--

2: Ruimtelijke Ontwikkeling			
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012		
	<u>Oud artikel 51: Optimaliseren van de ruimtelijke afweging</u>	<u>Oud artikel 52: Realisatie Nationaal Ruimtelijk Beleid</u>	<u>Oud artikel 60: Leefomgevingskwaliteit</u>
<p>Regisseren De minister is verantwoordelijk voor het systeem van ruimtelijk ordening. De minister is vanuit haar regisserende rol verantwoordelijk voor, regelgeving, opstellen van visie, uitvoering van gebiedsontwikkeling en toezicht.</p> <p>Door een goede afstemming met de andere overheden en met maatschappelijke partners kan de rijksrol zo efficiënt mogelijk worden ingevuld. De Minister van Infrastructuur en Milieu is vanuit deze rol verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De vernieuwing en vereenvoudiging van het omgevingsrecht. Met het interdepartementale programma Eenvoudig Beter wordt invulling geven aan het voornemen van het Kabinet om met voorstellen te komen tot bundeling en vereenvoudiging van wet- en regelgeving op het gebied van het 	<p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het opstellen, onderhouden en coördineren van nationale kaders en wet- en regelgeving op ruimtelijk gebied en ten aanzien van interbestuurlijke geo-informatie. Het vertalen en implementeren van relevante Europese beleidskaders. • De vernieuwing en vereenvoudiging van het omgevingsrecht. • Vanuit de ruimtelijke invalshoek bijdragen aan (de nieuwe) bestuurlijke structuren en inrichting. • Het ontwikkelen van nationale ruimtelijke visies. • Het ontwikkelen van kennis op het ruimtelijke vlak en het faciliteren van de toepassing daarvan. • Het ontwikkelen van visies op de nationale basisvoorzieningen, voor de interbestuurlijke geo-informatie in 	<p>Zoals aangegeven in de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu is de Minister van IenM verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het creëren van ruimtelijke voorwaarden voor een goede ontwikkeling van de ruimtelijk-economische structuur. • Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid. • Het waarborgen van een gezonde, veilige en aantrekkelijke leefomgeving, waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn. 	<p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor het ontwikkelen van generiek en gebiedsspecifiek rijksbeleid voor het realiseren van een duurzame kwaliteit van de leefomgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De ontwikkeling van beleid en regelgeving op het gebied van bodem, ondergrond en grondwater en het implementeren van de relevante Europese regelgeving op dit gebied. • De ontwikkeling van beleid en generieke regelgeving voor het voorkomen en beperken van geluidhinder. • De ontwikkeling van een adequaat gebiedsgericht instrumentarium, waarmee duurzame gebiedsontwikkeling vorm kan krijgen (wet- en regelgeving op het terrein

<p>omgevingsrecht. Dit voornemen vloeit voort uit de overtuiging dat het met een nieuw instrumentarium, verankerd in een integrale Omgevingswet, mogelijk is om sneller en beter besluiten te nemen en de juridische randvoorwaarden te scheppen voor een duurzame en doelmatige ontwikkeling van de leefomgeving.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het opstellen, onderhouden en coördineren van nationale en EU kaders en wet- en regelgeving op ruimtelijk gebied en ten aanzien van interbestuurlijke geo-informatie. Het vertalen en implementeren van relevante Europese beleidskaders. • Vanuit de ruimtelijke invalshoek bijdragen aan (de nieuwe) bestuurlijke structuren en inrichting. • De duurzame kwaliteit van de ruimtelijke inrichting en doelmatig gebruik van het bodem- en watersysteem. • Het ontwikkelen van nationale ruimtelijke visies: een goed instrument om regie te voeren over het systeem van ruimtelijke ontwikkeling maar tegelijkertijd de uitvoering op het juiste niveau te laten plaatsvinden, is de Rijksstructuurvisie. Daarnaast is de Minister van IenM medeverantwoordelijk voor het klimaatbestendig maken van ruimtelijke reserveringen, de energie-hoofdinfrastructuur zoals grootschalige windenergie en de klimaatbestendige inrichting van Nederland. Het opstellen van de Structuurvisies gebeurt in nauwe 	<p>Nederland.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De structurele verankering van het ruimtelijk ontwerp in de beleidsprocessen en • projecten van de ruimtelijke ontwikkeling. 		<p>van de milieueffectrapportage (mer)).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het faciliteren van de uitvoering van bovengenoemde onderwerpen door andere overheden, burgers en bedrijven. De Minister van IenM scheidt hiervoor de juiste condities. • Het instandhouden en actueel houden van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de bijbehorende digitale tool Omgevingsloket online. • Daarnaast is de Minister van IenM medeverantwoordelijk voor het klimaatbestendig maken van ruimtelijke reserveringen, de energie-hoofdinfrastructuur zoals grootschalige windenergie en de klimaatbestendige inrichting van Nederland.
---	---	--	--

<p>afstemming met de andere overheden, die deze rijkskaders vertalen naar decentraal ruimtelijk beleid.</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Met het opstellen van de Rijksstructuurvisie Wind op Land zal het Rijk de ruimtelijke kaders aangeven voor de ontwikkeling van grootschalige windenergie op land. ○ Het Rijk zal met de Rijksstructuurvisie Ondergrond aangeven wat de functie is van de ondergrond en wat de eisen zijn die voor bepaald gebruik gesteld worden aan deze ondergrond om te komen tot het duurzaam en doelmatig gebruik en bescherming van de bodem, zowel het oppervlak als de ondergrond. • In de Rijksstructuurvisie Amsterdam – Almere – Markermeer zal het Rijksbeleid voor deze regio worden vastgelegd. Het is daarmee het ruimtelijke-, bestuurlijke en financiële kader voor deze gebiedsontwikkeling. • Verdere ontwikkeling van kennis op het ruimtelijke vlak en het faciliteren van de toepassing daarvan door de andere overheden. Deze kennis zal samen met de regionale kennis bij de andere overheden zorgen voor een goede onderbouwing van het ruimtelijk beleid in Nederland. • De structurele verankering van het ruimtelijk ontwerp in de beleidsprocessen en projecten van de ruimtelijke ontwikkeling. • Via de gebiedsagenda's in kaart			
---	--	--	--

<p>brenge van de inhoudelijke samenhang tussen (nationale) ruimtelijke projecten, verstedelijking, infrastructuur en (openbaar) vervoer op een zodanige wijze dat het afgestemde investeringsbeslissingen tussen rijk en regio in het BO-MIRT ondersteunt.</p> <p>Het uitvoeren van gebiedsontwikkelingen van nationaal belang (zoals Zuidas, Stadshavens) zet het Rijk door.</p>			
---	--	--	--

3: Wegen en Verkeersveiligheid				
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012			
	<u>Oud Artikel 32: Het bereiken van optimale veiligheid in of als gevolg van mobiliteit</u>	<u>Oud Artikel 34: Betrouwbare netwerken, voorspelbare reistijden en een goede bereikbaarheid</u>	<u>Oud Artikel 35: Mainports en logistiek</u>	<u>Oud Artikel 36: Bewaken, waarborgen en verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving, gegeven de toename van mobiliteit</u>
<p>(Doen) Uitvoeren De minister is verantwoordelijk voor een robuust mobiliteitssysteem van sterke verbindingen, sterke modaliteiten, voorspelbare reistijden en goede bereikbaarheid wordt gerealiseerd (zie ook artikel spoor en OV). Voor een robuust hoofdwegennet betekent dit dat de Minister zorgt voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Besluitvorming en uitvoering over infrastructuur en 	De minister is samen met provincies, gemeenten en waterschappen verantwoordelijk voor de uitvoering van het verkeersveiligheidsbeleid. Dit betekent betrokkenheid bij (EU-) wetgeving, vaststellen van nationale kaders voor de verkeersveiligheid en het vaststellen van de nationale doelstelling in goed overleg met decentrale overheden.	IenM is voor het bereiken van de doelstelling afhankelijk van voldoende budgettaire middelen en richt zich op een integrale netwerkbenadering waarbij de relevante nationale belangen en verantwoordelijkheidsverdeling uit de SVIR leidend zijn. De minister is verantwoordelijk voor:	<p>De minister is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Goed functioneren van het systeem voor het goederenvervoer en de luchtvaart. • Ontwikkelen van kaders, bevoegdheden, middelen en instrumenten die de samenwerking met overige bestuurslagen en de bedrijven 	<p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De nationale luchtkwaliteit en geluid voor zover deze samenhangen met rijksinfrastructuur (luchthavens, (water)wegen en spoor) en/of het vervoersysteem.

<p>gebiedsontwikkeling. Aanlegprojecten worden in het MIRT vastgelegd en de financiering komt t.l.v. het Infrastructuurfonds artikel 12 Hoofdwegennet.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Daarnaast financiert het Infrastructuurfonds investeringen in de infrastructuur uit het programma Beter Benutten. • Rijkswaterstaat voert als beheerder van het hoofdwegennet het beheer en onderhoud uit. De beheer en onderhoud activiteiten zijn op het infrastructuurfonds (artikel 12) terug te vinden. <p>Regisseren De minister is verantwoordelijk voor de vormgeving en deels ook de uitvoering van het beleid inzake wegen en verkeersveiligheid, waaronder het toezicht op de uitvoering van de wet- en regelgeving. De rol 'regisseren' heeft ook betrekking op taken binnen de volgende onderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Door een slim gebruik van de huidige en toekomstige infrastructuur, wordt met het programma Beter Benutten – naast investeringen in de infrastructuur- gewerkt aan het terugdringen van de files met 20% op specifieke corridors in de drukste gebieden van het land, ten 		<p>tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen. • Het in stand houden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen. Toepassing van Sneller en Beter werkwijze met betrekking tot besluitvorming over infrastructuur en gebiedsontwikkeling. • Middelen en instrumenten ontwikkelen die decentrale overheden in staat stellen om de regionale bereikbaarheid te verbeteren. • Kaders die bedrijven en personen in staat stellen zelf in hun mobiliteit te voorzien, zoals bijvoorbeeld mobiliteitsmanagement. • Het houden van toezicht op naleving van wet- en regelgeving door burgers en bedrijven. Dit toezicht bestaat uit de hoofdproducten toelating/continuering, inspectie/handhaving en kennis, advies en 	<p>faciliteren en/of bevoegdheden daar positioneren waar voor het functioneren van het systeem dat het meest optimaal is.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Voorbereiden, implementeren en handhaven van de nationale wetgeving op het terrein van het goederenvervoer en de luchtvaart. 	<ul style="list-style-type: none"> • Het realiseren van Europese CO2 doelstellingen, waaraan de sector verkeer en vervoer haar bijdrage levert (artikel 53)
---	--	--	--	--

<p>opzichte van een situatie zonder het programma Beter Benutten. (Zie ook artikel Spoor en OV). Samen met de regio's worden de afgesproken gebiedspakketten in het kader van Beter Benutten uitgevoerd om zo op basis van maatwerk de beoogde effecten te realiseren. Daarbij is er nadrukkelijk ook samenwerking met het bedrijfsleven.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Met het Strategisch Plan Verkeersveiligheid 2008-2020 en het Actieprogramma Verkeersveiligheid wordt ingezet op een vermindering van het aantal verkeersdoden en ernstig verkeersgewonden. • Samen met decentrale overheden en maatschappelijke partners wordt gewerkt aan de verbetering van de verkeersveiligheid door met name aandacht voor de groeiende risicogroepen onder de verkeersdeelnemers: ouderen, fietsers, notoire overtreiders en beginnende bestuurders. • Het vormgeven en uitvoeren van de knelpunten voor luchtkwaliteit langs het hoofdwegennet opgelost met behulp van het Nationaal 		<p>berichtgeving.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Een vierjaarlijkse analyse naar de staat van het mobiliteitssysteem, de Nationale Markt- en CapaciteitsAnalyse (NMCA). • Het aanpassen van relevante wetgeving en ontwikkelen van instrumenten die de doelen van het integrale mobiliteitsbeleid ondersteunen. 		
--	--	---	--	--

Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). <ul style="list-style-type: none"> Het saneren van geluidsknelpunten en voor de overige een geluidssaneringsplan opgesteld. 				
---	--	--	--	--

4: Openbaar vervoer en spoor				
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012			
	<u>Oud Artikel 32: Het bereiken van optimale veiligheid in of als gevolg van mobiliteit</u>	<u>Oud Artikel 34: Betrouwbare netwerken, voorspelbare reistijden en een goede bereikbaarheid</u>	<u>Oud Artikel 35: Mainports en logistiek</u>	<u>Oud Artikel 36: Bewaken, waarborgen en verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving, geven de toename van mobiliteit</u>
<p>(Doen) Uitvoeren De Minister is verantwoordelijk voor aanleg en beheer van de spoorweginfrastructuur. Om hier invulling aan te geven schakelt de Minister ProRail in als uitvoerder. De rol 'uitvoeren' heeft betrekking op :</p> <ul style="list-style-type: none"> verkenningen en planstudies aanleg van projecten en beheer waaronder: inframanagement, verkeersleiding en capaciteitsmanagement. <p>Regisseren De minister is verantwoordelijk voor de vormgeving en deels ook de uitvoering van het beleid inzake openbaar vervoer en spoor, waaronder het toezicht op</p>	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> Ten aanzien van de veiligheid op het hoofdrailnet is de systeemverantwoordelijkheid vastgelegd door middel van de wetgeving (en daaruit voortvloeiende concessies) en de Kadernota 'Veilig vervoeren, veilig werken, veilig leven met spoor'. De minister is verantwoordelijk voor de veiligheidskaders die gelden voor het railvervoer en de railinfrastructuur. Binnen de kaders en de randvoorwaarden van de 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <p>IenM is voor het bereiken van de doelstelling afhankelijk van voldoende budgettaire middelen en richt zich op een integrale netwerkbenadering waarbij de relevante nationale belangen en verantwoordelijkheidsverdeling uit de SVIR leidend zijn. De minister is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen. Betere benutting van de capaciteit van het 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> Goed functioneren van het systeem voor het goederenvervoer en de luchtvaart. Ontwikkelen van kaders, bevoegdheden, middelen en instrumenten die de samenwerking met overige bestuurslagen en de bedrijven faciliteren en/of bevoegdheden daar positioneren waar voor het functioneren van het systeem dat het meest optimaal is. Vorbereiden, 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> De nationale luchtkwaliteit en geluid voor zover deze samenhangen met rijksinfrastructuur (luchthavens, (water)wegen en spoor) en/of het vervoersysteem. Het realiseren van Europese CO2 doelstellingen, waaraan de sector verkeer en vervoer haar bijdrage levert (artikel 53)

<p>de uitvoering van de wet- en regelgeving. De rol 'regisseren' heeft ook specifiek betrekking op de volgende onderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het aansturen van het beheer van en vervoer over spoor via concessies. Tot 1 januari 2015 heeft ProRail de beheerconcessie voor een doelmatig en doeltreffend beheer van de hoofdspoorweginfrastructuur. Vanaf 2015 wordt een nieuwe beheerconcessie verleend en wordt daarnaast ook de exploitatie van de Betuweroute gegund. Het vervoer op het hoofdrailnet is vastgelegd in de vervoerconcessie voor het hoofdrailnet met de NS, die tot 1 januari 2015 loopt. Vanaf 2015 wordt tot de verlening van een nieuwe concessie overgegaan. • De roadmap ERTMS, een algemene veiligheidsaanpak, het plan van aanpak snelheidsverhoging en daaropvolgend de uitvoering ervan. • De implementatie van de OV-chipkaart. • Voor het overige regisseert de Minister op de besteding van gelden voor grote regionale en lokale projecten, middels het verstrekken van de BDU en middelen ter beschikking te stellen vanuit het artikel IF 	<p>rijksoverheid ligt de verantwoordelijkheid voor een veilige dagelijkse uitvoering van het railvervoer bij de betrokken bedrijven zelf. Dit wordt gemonitord.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ten aanzien van de sociale veiligheid in het OV heeft IenM een coördinerende en stimulerende functie. Uitvoering vindt plaats door decentrale overheden en OV-bedrijven voor het stads- en streekvervoer en voor het hoofdrailnet via de concessies. Dit wordt gemonitord. Daarnaast houdt de minister toezicht op de uitvoering van de wet- en regelgeving. Dit toezicht bestaat uit toelating/continu-ering, inspectie/hand-having en kennis, advies en berichtgeving. 	<p>bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het in stand houden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen. • Toepassing van Sneller en Beter werkwijze met betrekking tot besluitvorming over infrastructuur en gebiedsontwikkeling. • Middelen en instrumenten ontwikkelen die decentrale overheden in staat stellen om de regionale bereikbaarheid te verbeteren. • Kaders die bedrijven en personen in staat stellen zelf in hun mobiliteit te voorzien, zoals bijvoorbeeld mobiliteitsmanagement. • Het houden van toezicht op naleving van wet- en regelgeving door burgers en bedrijven. Dit toezicht bestaat uit de hoofdproducten toelating/continuering, inspectie/handhaving en kennis, advies en berichtgeving. • Een vierjaarlijkse analyse naar de staat van het mobiliteitssysteem, de Nationale Markt- en 	<p>implementeren en handhaven van de nationale wetgeving op het terrein van het goederenvervoer en de luchtvaart</p>	
---	--	---	--	--

<p>14: regionaal lokaal.</p> <ul style="list-style-type: none"> De minister stelt wet- en regelgeving op voor de het taxivervoer om de vakbekwaamheid, tarieven en de toegang tot de markt te reguleren. Voor de meeste besloten busregelgeving wordt dit in EU verband voorbereid en vastgelegd in internationale verdragen, welke worden ingepast in nationale regelgeving. 		<p>CapaciteitsAnalyse (NMCA).</p> <ul style="list-style-type: none"> Het aanpassen van relevante wetgeving en ontwikkelen van instrumenten die de doelen van het integrale mobiliteitsbeleid ondersteunen. 		
--	--	---	--	--

5: Mainports en Logistiek				
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012			
	<p><u>Oud artikel 33: Veiligheid gericht op de beheersing van veiligheidsrisico's</u></p>	<p><u>Oud Artikel 34: Betrouwbare netwerken, voorspelbare reistijden en een goede bereikbaarheid</u></p>	<p><u>Oud artikel 35: Mainports en Logistiek</u></p>	<p><u>Oud artikel 36: Bewaken, waarborgen en verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving, gegeven de toename van mobiliteit</u></p>
<p>(Doen) uitvoeren De Minister is verantwoordelijk voor het in stand houden van een robuust hoofdnetwerk van vaarwegen. Via het Infrastructuurfonds (artikel 15 en 16) investeert de minister middels aanleg en benutting in dit netwerk, binnenhavens en de maritieme toegang van zeehavens om een goede en betrouwbare bereikbaarheid over water van de economische kerngebieden te realiseren. De minister is</p>	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> Het stellen van voorwaarden via beleid, wet- en regelgeving aan de veiligheid van het goederenvervoer- en luchtvaartstelsel. Het houden van toezicht en het uitvoeren van inspecties op het nalevingsgedrag. 	<p>Verantwoordelijkheid: IenM is voor het bereiken van de doelstelling afhankelijk van voldoende budgettaire middelen en richt zich op een integrale netwerkbenadering waarbij de relevante nationale belangen en verantwoordelijkheidsverdeling uit de SVIR leidend zijn. De minister is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> Een robuust hoofdnetwerk 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> Goed functioneren van het systeem voor het goederenvervoer en de luchtvaart. Ontwikkelen van kaders, bevoegdheden, middelen en instrumenten die de samenwerking met overige 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> De nationale luchtkwaliteit en geluid voor zover deze samenhangen met rijksinfrastructuur (luchthavens, (water)wegen en spoor) en/of het vervoersstelsel. Het realiseren van Europese CO2

<p>verantwoordelijk voor toezicht en nautisch beheer. De rol 'uitvoeren' heeft betrekking op taken binnen de volgende onderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het uitvoeren van verkenningen en planstudies. • Het uitvoeren van aanlegprojecten. • Het uitvoeren van beheer en onderhoud. <p>Regisseren De minister is verantwoordelijk voor de vormgeving en deels ook voor de uitvoering waaronder het toezicht op de uitvoering van de wet- en regelgeving (zowel NMa als ILT) van het mainportbeleid. Het mainportbeleid valt uiteen in een maritiem deel (zeevaart, -havens en binnenvaart) en luchtvaart. De rol 'regisseren' heeft ook betrekking op de volgende taken:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Voor een veilig en duurzaam gebruik van netwerken stelt de minister normen (en handhaaft deze). Om de concurrentiekracht van de luchtvaart en de maritieme sector te versterken streeft de minister naar een internationaal level playing field. Daarin passen een actief Nederlands lidmaatschap van IMO, CCR en ICAO en een gerichte bijdrage in de totstandkoming van Europese regelgeving inclusief een actieve rol in agentschappen als EASA, EMSA e.a. • Voor het in stand houden en 	<ul style="list-style-type: none"> • Het bijdragen aan en implementeren van internationale afspraken op het gebied van veiligheid en beveiliging. • Het leveren van een bijdrage aan de maatschappelijke aandacht voor streven naar het permanent verbeteren van de veiligheid en beveiliging 	<p>van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen. • Het in stand houden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen. • Toepassing van Sneller en Beter werkwijze met betrekking tot besluitvorming over infrastructuur en gebiedsontwikkeling. • Middelen en instrumenten ontwikkelen die decentrale overheden in staat stellen om de regionale bereikbaarheid te verbeteren. • Kaders die bedrijven en personen in staat stellen zelf in hun mobiliteit te voorzien, zoals bijvoorbeeld mobiliteitsmanagement. • Het houden van toezicht op naleving van wet- en regelgeving door burgers en bedrijven. Dit toezicht bestaat uit de hoofdproducten 	<p>bestuurslagen en de bedrijven faciliteren en/of bevoegdheden daar positioneren waar voor het functioneren van het systeem dat het meest optimaal is.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Voorbereiden, implementeren en handhaven van de nationale wetgeving op het terrein van het goederenvervoer en de luchtvaart 	<p>doelstellingen, waaraan de sector verkeer en vervoer haar bijdrage levert (artikel 53)</p>
--	---	---	---	---

<p>versterken van het luchtvaartnetwerk van verbindingen van Nederland met de rest van de wereld zijn internationale overeenkomsten cruciaal (multilateraal en bilateraal). De minister sluit hiertoe overeenkomsten met de vanuit de Nederlandse luchtvaartpolitiek belangrijke landen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Met de programma's Beter Benutten en Impuls Dynamisch Verkeersmanagement Vaarwegen stimuleert de Minister een slim, efficiënt en veilig gebruik van de vaarwegen. Samen met de inspanningen van de vervoerders en verladers kan daarmee de capaciteit van de vaarwegen beter worden benut. • Daarnaast wordt mede uit het oogpunt van verbetering van het milieu en van de kwaliteit van de leefomgeving in de lucht- en zeehavengebieden de innovatie en de transitie naar een duurzame luchtvaart en scheepvaart bevorderd. IenM zorgt voor de regelgeving op het gebied van marktordening, passagiersrechten, veiligheid, milieu en security en handhaaft de regelgeving om de veiligheid en duurzaamheid van de lucht- en scheepvaart te waarborgen. • De minister richt zich nationaal en internationaal op het veiligstellen en verbeteren van de capaciteit in het luchtruim en op verbetering van de prestaties 		<p>toelating/continuering, inspectie/handhaving en kennis, advies en berichtgeving.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Een vierjaarlijkse analyse naar de staat van het mobiliteitssysteem, de Nationale Markt- en CapaciteitsAnalyse (NMCA). • Het aanpassen van relevante wetgeving en ontwikkelen van instrumenten die de doelen van het integrale mobiliteitsbeleid ondersteunen. 		
--	--	---	--	--

<p>van de Luchtverkeersleiding, intensievere samenwerking tussen civiele en militaire luchtverkeersleidingsorganisaties (co-locatie) en betere samenwerking van internationale luchtverkeersleidingsorganisaties binnen FABEC.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De minister geeft zoveel mogelijk ruimte voor ondernemerschap, met een maximaal beroep op de eigen verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven voor een permanente verbetering van de veiligheid en duurzaamheid met betrekking tot mainportbeleid. • Voorts geeft IenM invulling aan de wettelijke verplichtingen, zoals het slaan van omzettingsbesluiten (aanpassing aan nieuwe wetgeving) en luchthavenbesluiten voor de regionale luchthavens van nationale betekenis, en het vrijwaren van de veiligheidssloopzone van Schiphol. Voorts zet de minister in op een intensivering en stroomlijning van de inspanningen van alle overheden, belangenorganisaties en sectorpartijen betrokken bij bovenstaande beleidsopgaven. 				
6: Klimaat, Lucht en Geluid				
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012			
	<u>Oud Artikel 53 Klimaat en Luchtkwaliteit</u>	<u>Oud Artikel 57: versterken van het internationale beleid en strategische aangelegenheden</u>	<u>Oud Artikel 60 Leefomgevingskwaliteit</u>	

<p>Regisseren</p> <p>Om in 2050 een klimaatneutrale samenleving te bereiken, regisseert de minister van IenM de inhoudelijke lijn voor de nationale inbreng in de ontwikkeling van het Europese en mondiale klimaatbeleid. De minister is tevens verantwoordelijk voor regie op de internationale aspecten van het IenM-beleid, inclusief het politieke optreden en de vertegenwoordiging in de betreffende internationale gremia. Daartoe horen onder andere de Europese Transport- en Milieuraad en relevante VN-bijeenkomsten. Meer specifiek is de minister van I&M is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het door Nederland nakomen van de in UNFCCC- en EU-verband gemaakte afspraken over het reduceren van emissies van CO₂ en overige broeikasgassen en voor het emissiehandelssysteem waaronder het toewijzen en doen veilen van CO₂-emissierechten. • De opdracht aan de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) voor het handelssysteem in CO₂-emissierechten. Ook de registratie van biobrandstoffen en de rapportage hierover ter controle van de duurzaamheid en de CO₂-prestatie zijn hier onderdeel van. • De coördinatie van de Nederlandse inzet in internationaal kader bij de vaststelling van normen en plafonds, de vertaling daarvan naar Nederlandse wet- en regelgeving en de verdeling van doelstellingen over sectoren en milieuthema's. De doelen en normen hebben betrekking op het reduceren van CO₂-emissies, op verbetering van de luchtkwaliteit, op bronbeleid voor geluid- en industriële emissies, op bronbeleid om schadelijke luchtmissies door de verkeersector 	<p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De coördinatie van het Nederlandse klimaatbeleid en zorg dragen voor de inbreng in internationale kaders. • De coördinatie van het reductiebeleid van overige (niet CO₂) broeikasgassen (met uitzondering van methaan en lachgas in de landbouw), de CO₂ emissie-eisen aan voertuigen, in de transportsector en de introductie en duurzaamheid van biobrandstoffen in het vervoer. • Het emissiehandelssysteem: de Nederlandse Emissieautoriteit toetst als onafhankelijk toezichthouder de naleving van de regels voor emissiehandel. • De implementatie van de Europese F-gassen verordening in verband met regulering van productie, consumptie en gebruik van ozonlaagafbrekende stoffen en voor de Nederlandse inbreng in het internationale beleid ter bescherming van de ozonlaag. • Het luchtkwaliteitsbeleid en voor de Nederlandse inbreng daarover in de internationale kaders. • Het treffen van emissiebeperkende maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit is voor een belangrijk deel de verantwoordelijkheid van IenM (eisen aan industriële installaties via de implementatie van de EU Richtlijn Industriële Emissies, NO_x- emissiehandel en in EU-verband stellen van normen aan voertuigen en (bio)brandstoffen). • De Minister van Economische Zaken, 	<p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Milieu, duurzaamheid en coördinatie van het beleid gericht op het bevorderen en bewaken van duurzaamheid in de fysieke leefomgeving. • De internationale aspecten van het milieubeleid, inclusief het politieke optreden en de vertegenwoordiging in de betreffende internationale gremia. Daartoe horen onder andere de Europese Milieuraad en relevante VN-bijeenkomsten. <p>De Minister van Buitenlandse Zaken coördineert het internationaal milieubeleid ten behoeve van geïntegreerde besluitvorming door het Kabinet.</p>	<p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor het ontwikkelen van generiek en gebiedsspecifiek rijksbeleid voor het realiseren van een duurzame kwaliteit van de leefomgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De ontwikkeling van beleid en regelgeving op het gebied van bodem, ondergrond en het implementeren van de relevante Europese regelgeving op dit gebied. • De ontwikkeling van beleid en generieke regelgeving voor het voorkomen en beperken van geluidhinder. • De ontwikkeling van een adequaat gebiedsgericht instrumentarium, waarmee duurzame gebiedsontwikkeling vorm kan krijgen (wet- en regelgeving op het terrein van de milieueffectrapportage (mer)). • Het faciliteren van de uitvoering van bovengenoemde onderwerpen door andere overheden, burgers en bedrijven.
---	--	--	---

<p>(auto's, lucht- en scheepvaart) tegen te gaan, op brandstofkwaliteit, op productie en inzet van duurzame biobrandstoffen, op de mondiale uitfasering van ozonlaagafbrekende stoffen en van gefluorideerde broeikasgassen en op de handel in CO₂-emissierechten (ETS).</p> <ul style="list-style-type: none"> • De ondersteuning van gemeenten en provincies bij het opstellen van algemene regels en bij de vergunningverlening ter vermindering van luchtmissies bij de industrie en bij een juiste toepassing van de geluidregelgeving. • De reductie van administratieve lasten voor het bedrijfsleven door vereenvoudiging van de monitoring- en rapportagestructuur voor emissies. • Het (doen) saneren van geluidgevoelige bestemmingen langs infrastructuur. Met de implementatie van de vernieuwde geluidregelgeving (wet Swung-1) wordt een optimale gezondheidsbescherming van burgers en flexibiliteit voor de beheerders van rijkswegen en hoofdspoorwegen beoogd. Swung-2 zal de aanpak van geluidhinder op gemeentelijk en provinciaal niveau beter uitvoerbaar maken. Hinder door trillingen (vooral bij spoorprojecten van belang) zal door wettelijke normstelling worden tegengegaan. <p>Stimuleren Om de milieudoelen op gebied van klimaat, luchtkwaliteit en geluid te behalen, is het belangrijk deze op een proactieve wijze met maatschappelijke partners te delen. Daarom stimuleert de minister van IenM:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het aangaan en organiseren van allianties met en tussen bedrijven, branches, overheden en kennisorganisaties om de 	<p>Landbouw en Innovatie (EL&I) coördineert het energiebeleid. EL&I is verantwoordelijk voor de reductie van CO₂ in de energiesector en de industrie, in de glastuinbouw, voor het beleid voor opvang en opslag van CO₂ en voor de reductie van de broeikasgassen methaan en lachgas in de landbouw. EL&I is ook verantwoordelijk voor het mechanisme van Joint Implementation (JI). Samen met het Clean Development Mechanism (CDM) bij IenM, is dit een internationaal mechanisme om de uitstoot van broeikasgassen terug te dringen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Minister van BZK is verantwoordelijk voor de reductie van CO₂ in de gebouwde omgeving. • De Minister van Financiën is verantwoordelijk voor de mede op milieugrondslag gebaseerde belastingen op onder andere voertuigen, brandstoffen en energie 		<p>De Minister van IenM schept hiervoor de juiste condities.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het instandhouden en actueel houden van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de bijbehorende digitale tool Omgevingsloket online. • Daarnaast is de Minister van IenM medeverantwoordelijk voor het klimaatbestendig maken van ruimtelijke reserveringen, de energie- hoofdinfrastructuur zoals grootschalige windenergie en de klimaatbestendige inrichting van Nederland.
--	--	--	--

<p>doelen uit de Klimaatbrief, de Lokale Klimaatagenda, het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL), en SWUNG (geluid) tot succesvolle uitvoering te brengen. Green Deals en financiële incentives dragen hieraan bij.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Via de Lokale Klimaatagenda lokale initiatieven voor reductie van CO₂-emissies. Ondernemers, burgers en andere overheden brengt zij beter in positie om maatregelen te nemen die goed zijn voor klimaat en economie. • De productie van groen gas en de productie van energie op daken en in kassen. Deze worden onder andere door middel van financiële stimulering (MIA/Vamil, EIA, SDE en Groen Beleggen) aantrekkelijk gemaakt. • Schonere, stillere en zuinigere voertuigen. Dit gebeurt onder andere door samen met de verkeersector een strategie te ontwikkelen, een internationale normering van voertuigen tot stand te brengen, samen met de minister van Financiën een stabiel fiscaal beleid gericht op de klimaatdoelen van 2050 te voeren, de voorlopers in de sector te subsidiëren en voor ontwikkeling van diverse alternatieve voertuigen en brandstoffen een kansrijke omgeving te creëren. • Andere overheden tot uitvoering van maatregelpakketten in het NSL om daarmee de Europese normen voor luchtkwaliteit (fijn stof in 2011 en NO₂ in 2015) te halen. Dit is belangrijk voor de gezondheid van burgers en hiermee scheidt de minister tevens ruimte voor nieuwe infrastructuur, woningbouw en bedrijvigheid. De minister werkt aan een follow-up van het NSL om voorbereid te zijn op de implicaties van nieuwe Europese			
--	--	--	--

<p>normen voor luchtkwaliteit in 2020.</p> <p>Financieren De minister van IenM is verantwoordelijk voor de uitvoering van het Clean Development Mechanism (CDM), één van de zogenoemde flexibele mechanismen van het Kyoto Protocol. De flexibele instrumenten bieden de mogelijkheid om emissiereducties (CER's) ten behoeve van de nationale reductiedoelstelling in een ander land te behalen. Hoofddoelstelling van CDM is om zoveel mogelijk CER's aan te kopen als nodig om de Nederlandse verplichtingen onder het Kyoto Protocol na te kunnen komen.</p> <p>Tenslotte Het internationaal IenM-beleid vindt niet alleen haar grondslag op dit artikel. Specifieke rollen en verantwoordelijkheden van de Minister op de verschillende beleidsterreinen van IenM zijn bij de betreffende artikelen vermeld.</p>			
---	--	--	--

7: Duurzaamheid	
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012
<p>Stimuleren Voor het bereiken van haar doelstellingen geeft de Minister van IenM primair ruimte aan de energie en de duurzame initiatieven die in de samenleving aanwezig zijn en ondersteunt zij deze waar mogelijk. Dit komt tot uitdrukking in:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het bieden van meer transparantie en vergelijkingsmogelijkheden, opdat duurzaamheid steeds meer onderdeel kan uitmaken van ieders afwegingen en besluiten. • Het duidelijk maken van met name de milieu-aspecten van duurzame ontwikkeling in eenvoudige afwegingskaders. • Het stimuleren van de markt voor duurzame producten en diensten door beïnvloeding van de consumentenvraag en via de inkoopkracht van het rijk zelf. 	<p><u>Oud Artikel 54 Duurzaam produceren</u></p> <p>De Minister van IenM is verantwoordelijk voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De milieu-aspecten van duurzame ontwikkeling. • De sturing van het afvalstoffenbeleid en het producten- en materialenbeleid. • Het ontwikkelen van nationaal en gebiedsspecifiek beleid om de milieukwaliteit van water en bodem te waarborgen. • Het scheppen van de kaders voor een duurzaam gebruik van hulpbronnen en ecosysteemdiensten.

- Samenwerking met andere organisaties die begrippen als 'duurzaam consumeren' en 'maatschappelijk verantwoord ondernemen' concreet maken voor (kleine) bedrijven en burgers, zoals bv. MVO Nederland.
- Het verduurzamen van het overheidsbeleid door coördinatie van de uitvoering van de Duurzaamheidsagenda.
- De verduurzaming van productketens; bedrijven worden gestimuleerd en gefaciliteerd om slimmer om te gaan met grondstoffen, kringlopen verder te sluiten en meer waarde uit afval te halen.
- Het stimuleren van ketenpartijen om duurzaamheidscriteria te hanteren.
- Het stimuleren van een duurzaam gebruik van het bodem- en watersysteem door andere overheden actief bodembeheer te laten oppakken, via experimenten voor duurzaam stortbeheer en via diverse tools met concrete handelingsperspectieven, zoals voor het gebruik van ecosysteemdiensten.
- Het signaleren en agenderen van duurzaamheidsproblemen in relatie tot de landbouw.

Regisseren

De Minister wil bereiken dat duurzaamheid expliciet onderdeel gaat uitmaken van afwegingen en besluiten van organisaties en individuen. Verder borgt en verbetert IenM de milieukwaliteit van bodem en water om de vele functies ervan, zoals voedsel- en drinkwatervoorziening en natuur, te beschermen. De Minister heeft een regisserende rol bij:

- De totstandkoming van Europese wet- en regelgeving en doorvertaling daarvan in nationale wet- en regelgeving, zoals de Grondwater-, Zwemwater- en Drinkwaterrichtlijn, de Wet bodembescherming en de nieuwe Drinkwaterwet.
- Het verbreden van het normstellingskader voor het bodem- en watersysteem met normen ten aanzien van ecosysteemdiensten (zoals watervasthoudend en zelfreinigend vermogen van de bodem, waterzuivering en natuurlijke plaagregulatie).
- Het stellen van kadersom landbouwactiviteiten binnen milieurandvoorwaarden te laten plaats vinden, die onder meer zijn opgenomen in de Europese Richtlijn duurzaam gebruik gewasbeschermingsmiddelen en de Nitraatrichtlijn, en zijn uitgewerkt in algemene regels voor agrarische bedrijven (zoals het Activiteitenbesluit).
- De op- en bijstelling van wet- en regelgeving op het gebied van afval- en productenbeleid op met name Europees niveau.
- Het verder sturen van de hoogwaardigheid van afvalverwerking door de in het Landelijk Afvalbeheerplan (LAP) opgenomen

<p>minimumstandaarden.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het scheppen van kaders voor het duurzaam gebruik van biomassa door bij te dragen aan de ontwikkeling van duurzaamheidcriteria. • Het laten ontwikkelen van criteria voor duurzaam inkopen door de overheid. • Het verder bevorderen van de markt voor duurzame producten en activiteiten door belemmeringen in bestaande regels weg te nemen en administratieve lasten te verlagen. • Het ontwikkelen van economisch instrumentarium, opdat bedrijven om hun duurzame producten en diensten concurrerender in de markt kunnen zetten, zoals financieringsinstrumenten om de waarde van biodiversiteit en natuurlijk kapitaal tot uitdrukking te brengen in het economisch verkeer. • Het insteken van genoemde maatregelen op minimaal EU-niveau om het internationale level playing field voor duurzaamheid te versterken. 	
---	--

8: Veiligheid en risico's		
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012	
	<u>Oud Artikel 33 Veiligheid gericht op de beheersing van veiligheidsrisico's</u>	<u>Oud Artikel 56 Risicobeleid</u>
<p>Regisseren De minister is verantwoordelijk voor de integrale kaderstelling rond activiteiten die risico's kunnen veroorzaken voor het milieu en de gezondheid van de mens. Deze regisserende rol komt naar voren in:</p> <ul style="list-style-type: none"> • De normstelling waaraan bedrijven en overheden zich bij de uitoefening van hun activiteiten moeten houden. • De vastlegging van het beschermingsniveau op (pan-)Europese of internationale niveau. Deze afspraken worden zonder 'nationale kop' geïmplementeerd, waardoor een level playing field bereikt wordt. De veiligheid van mens en milieu bij handelingen met genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) en de ontwikkeling en implementatie van regelgeving op het gebied van chemische stoffen en het transport van gevaarlijke stoffen (water, rail, 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het stellen van voorwaarden via beleid, wet- en regelgeving aan de veiligheid van het goederenvervoer- en luchtvaartstelsel. • Het houden van toezicht en het uitvoeren van inspecties op het nalevingsgedrag. • Het bijdragen aan en implementeren van internationale afspraken op het gebied van veiligheid en beveiliging. • Het leveren van een bijdrage aan de maatschappelijke aandacht voor streven naar het permanent verbeteren van de veiligheid en beveiliging. 	<p>Verantwoordelijkheid:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het ontwikkelen en coördineren van het Rijksbeleid met betrekking tot chemische stoffen en de ontwikkeling en implementatie van regelgeving op het gebied van chemische stoffen en nanodeeltjes • De veiligheid van mens en milieu bij handelingen met ggo's, en de ontwikkeling en uitvoering van nationaal en EU beleid in bredere zin. • De bescherming van mens en milieu tegen de mogelijke gevaren van elektromagnetische velden. • Het zo goed als redelijkerwijs mogelijk beschermen van mens en maatschappij tegen de referentiedreigingen van moedwillige verstoring van de vitale infrastructuur van de sector chemie.

<p>weg en buisleidingen) zijn voorbeelden waarbij dit –in de vorm van wet- en regelgeving-gebeurd. Voor deze dossiers geldt dat Nederland een actieve bijdrage levert aan de Europese processen die leiden tot verdere verbetering van deze Europese regels.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Waar Europese regels ontbreken, maar specifieke omstandigheden in Nederland het stellen van regels noodzakelijk maakt, wordt in dialoog met stakeholders gezocht naar een optimum tussen de te bereiken doelen (en dus baten in termen van milieu en gezondheidswinst) en de lasten die deze regels veroorzaken. • De reductie van administratieve lasten voor bedrijven door de vereenvoudiging van de bestaande wet- en regelgeving. Het Activiteitenbesluit is hiervan het belangrijkste voorbeeld. Dit besluit is er onder meer op gericht de vergunningplicht te vervangen door algemene regels. • Het dragen van verantwoordelijk voor de vergunningverlening voor activiteiten met GGO's en bepaalde categorieën van defensie inrichtingen. Hetzelfde geldt voor bedrijven met een verhoogd risico voor de externe veiligheid op de BES eilanden. <p>Stimuleren Het is primair de verantwoordelijkheid van bedrijven die risico's voor mens en milieu veroorzaken om deze risico's te identificeren en deze te voorkomen of te beperken. Dit geldt ook voor overheden die – bijvoorbeeld in de ruimtelijke ordening - keuzen maken die invloed hebben op veiligheid en risico's. De minister stimuleert:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het dragen van en het invulling geven aan de eigen verantwoordelijkheid van bedrijven en overheden onder andere door openheid te geven ten aanzien van feitelijke risico's. Het 		<ul style="list-style-type: none"> • Het ontwikkelen en coördineren van het Rijksbeleid met betrekking tot externe veiligheid bij gevaarlijke stoffen in inrichtingen, en het transport van gevaarlijke stoffen per water, rail, weg en buisleidingen. • Het ontwikkelen en coördineren van het asbestbeleid en het intensiveren van het bronbeleid naar aanleiding van het Gezondheidsraadadvies over asbest. • De beleidsacties die voortkomen uit: de Strategienota Omgaan met Stoffen, de nota Nuchter Omgaan met Risico's, de kabinetsvisie betreffende het WRR- en Gezondheidsraad- advies over voorzorg, de Nationale Aanpak Milieu & Gezondheid en de Strategienota Omgaan met Risico's van Nanodeeltjes.
--	--	--

<p>ontwikkelen van de Risicokaart en de Atlas Leefomgeving zijn hiervan voorbeelden.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het in beeld brengen van bestaande of nieuwe risicosituaties en het vermijden of beperken hiervan. Dit geschiedt door inventarisaties van deze risico's, zoals bijvoorbeeld gebeurt bij asbest in scholen en met betrekking tot de kwaliteit van het binnenklimaat in woningen, door het in beeld brengen van de risico's van nieuwe technologieën zoals nanotechnologie en door het ontwikkelen van beleid ten aanzien van onzekere risico's zoals elektromagnetische straling. • Het nemen van maatregelen ter bescherming van mens en maatschappij tegen moedwillige verstoring van onderdelen van de vitale infrastructuur. 		
---	--	--

9: Meteorologie, Seismologie en Aardobservatie	
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012
<p>Financieren De minister is verantwoordelijk voor het faciliteren van een internationaal systeem van organisaties waarin Nederland vertegenwoordigd wordt door het KNMI. Dit doet zij door haar rol van financieren in de vorm van bijdragen en contributies. Met name te noemen zijn EUMETSAT, ECMWF, IPCC en WMO.</p> <p>(Doen) uitvoeren De minister is verantwoordelijk voor de uitvoering van de wettelijke taken van de baten lastendienst KNMI zoals vastgelegd in de Wet op het KNMI. De rol uitvoeren heeft betrekking op de volgende taken:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het beschikbaar maken, houden en stellen van een algemeen weerbericht voor de Nederlandse samenleving. • Het beschikbaar maken, houden en stellen van KNMI-gegevens. • Het beschikbaar maken, houden en stellen van luchtvaartmeteorologische inlichtingen. • Het verrichten van onderzoek. 	<p><u>Oud Artikel 37: Weer, klimaat, seismologie en aardobservatie</u></p> <p>Verantwoordelijkheid: De minister is systeemverantwoordelijk voor de taken van de batenlastendienst KNMI conform de KNMI-wet van 2001.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Het adviseren van de Minister op het terrein van de meteorologie en andere geofysische terreinen. • Het onderhouden van de nationale infrastructuur voor de meteorologie en andere geofysische terreinen. • Het ten behoeve van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba beschikbaar maken, houden en stellen van luchtvaartmeteorologische inlichtingen. • Andere door Onze Minister aangewezen taken ten aanzien van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba op het terrein van de meteorologie en andere geofysische terreinen. 	
--	--

10: Handhaving en toezicht	
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012
<p>Financieren De minister is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van wet- en regelgeving in het transport en de leefomgeving. De minister van EL&I is verantwoordelijk voor het beleid inzake stralings- en nucleaire zaken, waar de ILT toezichthoudende activiteiten heeft. De minister van BZK is verantwoordelijk voor het subdomein bouwen. De minister heeft een nationale coördinatie- c.q. verantwoordingsverplichting richting de EU ten aanzien van internationale milieuregelgeving.</p> <p>Bij de totstandkoming van wet- en regelgeving beoogt de wetgever een door haar gewenst niveau van veiligheid en duurzaamheid te bewerkstelligen. Daarbij worden de rechtsbeginselen van rechtvaardigheid, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid gehanteerd, met een oog voor de nalevingseisen die van de ondertoezichtstaanden worden gevraagd (administratieve lasten). Zij streeft samenwerking met andere overheidspartners na.</p> <p>(Doen) uitvoeren De minister is verantwoordelijk voor de uitvoering van de wettelijke taken van de baten-lastendienst Inspectie Leefomgeving en Transport. De rol uitvoeren heeft betrekking op:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vergunningverlening. • Toezicht d.m.v. objectinspecties, bedrijfsinspecties, audits, convenanten en digitale inspecties. • Incidentmelding en ongevalonderzoek. <p>De minister van EL&I is verantwoordelijk voor de uitvoering van de</p>	<p><u>Oud Artikel 38: Inspectie Leefomgeving en Milieu</u></p> <p>De minister is verantwoordelijk voor het toezicht op de naleving van wet- en regelgeving in het transport en de leefomgeving. Binnen het ministerie van Infrastructuur en Milieu is het toezicht belegd bij de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT). De minister heeft een nationale coördinatie- c.q. verantwoordingsverplichting richting de EU ten aanzien van internationale milieuregelgeving.</p> <p>Bij de totstandkoming van wet- en regelgeving beoogt de wetgever een door haar gewenst niveau van veiligheid en duurzaamheid te bewerkstelligen. Daarbij worden de rechtsbeginselen van rechtvaardigheid, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid gehanteerd, met een oog voor de nalevingseisen die van de ondertoezichtstaanden worden gevraagd (administratieve lasten). Zij streeft samenwerking met andere overheidspartners na.</p>

wettelijke taken op het gebied van nucleaire en stralingsactiviteiten, de minister van BZK is verantwoordelijk voor de uitvoering van maatregelen op het terrein van wonen.	
---	--

97: Algemeen departement		
Rollen en verantwoordelijkheden OB2013	Ministeriele verantwoordelijkheid OB2012	
	<u>Oud Artikel 39: Bijdragen Infrastructuurfonds en BDU</u>	<u>Oud Artikel 41: Ondersteuning functioneren Infrastructuur en Milieu</u>
Financieren (BDU) De minister verstrekt jaarlijks een gebundelde uitkering aan medeoverheden (provincies en kaderwetgebieden) die hen in staat stelt integraal verkeer- en vervoerbeleid te voeren.	De minister is deels beleids- en deels systeemverantwoordelijk voor de gelden die lopen via het Infrastructuurfonds en systeemverantwoordelijk voor de bijdrage aan de BDU.	Deze programmamiddelen zijn gericht op het vergroten en versterken van de strategische, bestuurlijke, wetgevende en juridische kennis van IenM, alsmede de communicatie daarover.